

۲۹۵۱

دانشگاه تهران دانشکده دامپزشکی

شماره ۵۸۷

سال تحصیلی ۱۳۴۳-۱۳۴۲

پایان نامه
برای دریافت دکترای دامپزشکی از دانشگاه تهران

کمبلن (Comeblen) بعنوان داروی آرامبخش در جرایعی

نگارش : مهین امامی

متولد ۱۳۱۹ شمسی - تبریز

هیأت داوران

آقای دکتر مصطفی اقصی استاد دانشکده دامپزشکی (استاد راهنمایی پیش‌ژوری)

آقای دکتر یوسف مشکی استاد دانشکده دامپزشکی (داور ژوری)

آقای دکتر محمد علی کاظمی استاد دانشکده دامپزشکی (داور ژوری)

چاپ مهین
۳۸۴۶۹
لاهه زارگوچه باربد

به پدر و مادر ارجمند

به همسر م

به استادان عالیقدر جناب آقای دکتر اقصی -
دکتر مشکی - دکتر کاظمی - تحفه‌ای از شاگردی
خدمت استادش

با عرض سپاسگزاری از خانم دکتر آقا جیانس -
دکترا یلخانی دکتر حسینیون - دکتر حکمتی
که همیشه با یشان مدیون نم

فهرست

مقدمه

تاریخچه

کمبلن یعنوان یک داروی آرام بخش در طب دامپزشکی
چگونگی اثر دارو روی سلسله اعصاب
مقدار و اثر دارو در بدن
راههای تجویز دارو.

موارد استعمال کمبلن

موارد استعمال آن در انواع دامها
فعال کردن سایر داروها
موارد استعمال اختصاصی

اسب

گاو

خوک

بز و گوسفند

سگ

گربه

موارد استعمال غیر اختصاصی
مشاهدات

نتیجه

منابع و مأخذ

مقدمه

باید اقرار کرد که فن جراحی بیشتر از سایر رشته‌های دامپزشکی راه ترقی و تکامل را می‌بینیم اید بطور یکده روزی نیست پیشرفت جدیدی از نظر تکنیک بیهوشی و کشف داروهای لازم در این زمینه بعمل نیامده باشد و بهمین علت است که جراحان و دانشمندان شب و روز مساعی خود را در کلینیکها و لابراتوارهای مجهز برای پیدا کردن روشهای نوین و داروهای تازه بکار می‌اندازند تا حتی- الامکان از حدوث عوارض ناشی از بیهوشی جلوگیری نمایند.

ولی از آنجاییکه داروهای جدید و مؤثر از قبیل لارگاکتیل یا کلرو- پرومایزین برای اذیان بردن عوارض و اختلالات ناشی از بیهوشی مورد تجربه قرار گرفته‌اند لذا نگارنده با صلاحیت جناب‌آفای دکتر اقصی استاد محترم دانشکده یکی از ترکیبات فتویازین را بنام کمبلن برای پایان نامه خود انتخاب نمودم و امیدوارم مورد توجه هیئت محترم قضات قرار گیرد.

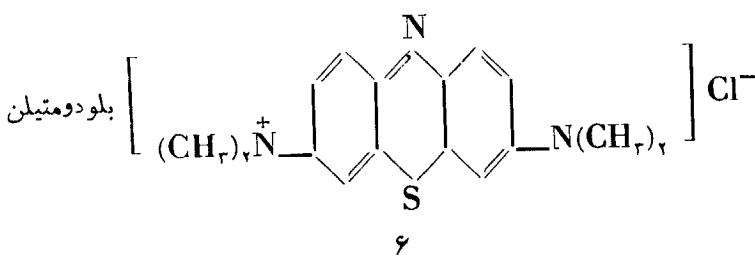
تاریخچه

اثر داروهای آرام بخش در معالجه انسان و حیوان از زمانهای بسیار طولانی شناخته شده است . در طب هند قدیم از موادی که از ریشه گیاهان مختلف مخصوصاً *Rauwolfia-Serpentina* بدست می‌آمد بعنوان ماده خواب آور و مسكن استفاده کرده و تجویز آنها ایجاد آرامش مینموده‌همچنین این نوع داروها در ناراحتیهای عصبی هم مصرف می‌شد.

بعد از آنکه آلالکالوئیدهای مختلفی از ریشه *Rauwolfia-Serpentina* جدا کردند یکی از آنها Reserpine نام داشت . این آلالکالوئید دارای اثر تسکین دهنده بوده و میتوانستند بطور صنعتی هم آنرا تهیه کنند . بالاخره از ترکیب فوق یک داروی خواب آور بدست آمد که دارای اثرات سریع بوده و ضمناً مثل داروهای شناخته شده قبلى (باربی توراتها) خواص هیپنوتیک و مخدّر نداشت .

در طب دامپزشکی هم مشتقات جدید فنتیازین مورد مصرف قرار گرفت و پیشرفت آن منجر به پیدایش بعضی مواد محلول شده که دارای اثرات عمومی رضابیخشی هستند .

در سال ۱۸۷۶ اولین مشتق فنتیازین را پیدا کرد که بلودومتیلن Caro نام گرفت . نام شیمیائی آن ملح هیدروکلریک تترامتیل دی‌آمینوفنتیازین می‌باشد . این دارو موققیت بزرگی در علم بافت شناسی کسب کرد .

بعدها Ehrlich و Guttamann خصوصیات شیمیو تراپی آن را تشخیص دادند. این ماده بحالت ترکیب با تری پافلاوین از جمله اولین موادی بود که در شیمیو تراپی مصرف گردید و اثر آن مخلوط با سولفانامیدها بحداکثر درجه رسید. امروزه آنرا مخلوط با داروهای جدیدتری بکار میبرند.

در تحقیقات فارماکولوژی تأثیر فعال کننده بلودومتیلن با باربی توراتها معین شده و معلوم گشته که مصرف این دارو در حیوانات آزمایشگاه تولید یک بیهوشی مؤثری را مینماید و همچنین حالت آرامش نیز بحیوان میدهد. تا سال ۱۹۳۵ فنوتیازین فقط علیه حشرات ناقل بعنوان حشره کش مصرف میشد و از سال ۱۹۳۸ در طبع دامپزشکی و از سال ۱۹۴۰ در طبع انسانی بعنوان ضدکرم مورد استفاده قرار گرفت.

پروفنوتیازین بعد از تحقیقات Laidlaw و Dale بعنوان یک ماده ضد هیستامین معروفی شد زیرا با تحریکیاتی که از تزریق هیستامین بدست آمده بود رل قطعی آن در تولید شوکهای آنافلاکتیک معلوم گردید. از مشتقهای فنوتیازین یک داروئی بنام Chloropomazin با نام شیمیائی

N-(3-dimethyl-amino propyl)-
3-chlorophenothiazine hydrochloride

بدست آمد که دارای خاصیت آنتی هیستامینیک بود. این دارو در فرانسه بطور صنعتی نیز تهیه شد. این ماده علاوه بر عمل ضد هیستامینیک اثرات فرعی مشخصی در سلسله اعصاب نباتی و مرکزی نیز دارد. Huguenard و Laborit اثر این دارو را در سلسله اعصاب تائید کرده و پس از بررسی دقیق مشتقهای آنرا برای فعال کردن بیهوشی و ایبر ناسیون مصنوعی (زمستان خواهی) مصنوعی برای درمان بیماران در سال ۱۹۵۱ معرفی نمودند. بالاترین اثر این ماده در روان پزشکی برای معالجه انواع پسیکوزها بمنصه ظهور رسید و بالاخره مشتقهای فنوتیازین در کارهای بیوشیمی و فارماکولوژیکی در موارد مختلف مورد استفاده، واقع گردید.

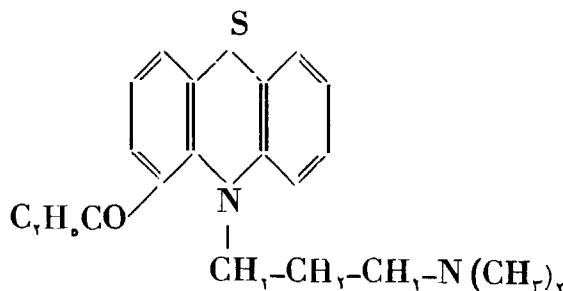
فنوتیازین در موارد زیر با نتایج نیکوئی بکار رفت:

ضد کرم . ضد هیستامین - بعنوان آنتی پارکین سون (لرزش توأم با فلنج) . ضد سرفه . ضد استفراغ . ضد اسپاسم و بالاخره بعنوان داروهای نورولپتیک و آرام بخش .

بعلاوه با تغییرات جزئی در ساختمان شیمیائی این دارو مثلا تغییر محل دادن اتم S یا N آن را در موارد بیشتری بکار برندند از جمله در ناراحتیهای فکری امروزه از مشتقات فنوتیازین استفاده میشود .

کمبلن بعنوان یک آرامبخش در طب دامپزشکی

کمبلن یک مشتق قوی فنتوتیازین است بنام شیمیائی Propionylpromazine که اثرات فارماکولوژیکی آن برای اولین بار بواسطه Wirth مورد تحقیق قرار گرفته و استعمال آن در دامپزشکی توسط Kaemmerer معمول و بنام تجاری کمبلن ثبت گردید . فرمول شیمیائی آن بقدر زیر است:

N- (3- dimethylaminopropyl)-3- propionyl phenothiazine
کمبلن محلولی است زرد رنگ ، ملح فسفات آن بسهولت در آب حل

میشود ضمناً بد هزه بوده زبان را سوزانده و پرده های مخاطی را بمحسن میکند . نسبت با کسیدانها حساس است . محلول فسفاته یک درصد آن بشکل تزریقی در تجارت عرضه میشود.

سمیت : سمیت کمبلن از کلروپرومازین کمتر است . تزریق داخل وریدی ۴ میلی گرم آن در موش تولید اسپاسم میکند.

مقدار (LD_{50}) داخل وریدی در موش در حدود ۶۶ میلی گرم است (کلروپرومازین ۵ میلی گرم برای یک کیلو گرم وزن زنده موش تزریق میشود).

LD_{50} : Letal Dosis

LD_{50} تزریق داخل وریدی در گربه ۵۰ میلی گرم در هر کیلو گرم است.

LD_{50} از راه دهان در کوبی ۵۰۰ میلی گرم در کیلو است.
تزریق داخل صفاقی آن بمدت ۲۶ روز مداوم (۱ میلی گرم آن برای هر کیلو گرم وزن بدن دام) در سگها اختلالی در اعمال کبد تولید نکرده و هم چنین در ترکیب طبیعی ادرار و خون تغییری نمیدهد.

امتحانات مقدماتی

اثر تسکینی کمبلن در امتحانات مقدماتی روی موشهاییکه در حال جفت گیری بودند نتایج مطمئنی داده است . یعنی با وجود تحریکات تناسلی، کمبلن

اثر تسکینی روی این حیوانات داشت . روی این اصل استعمال این دارو را در تسکین تحریکات تناسلی سایر حیوانات اهلی نیز میتوان تعیین داد . در تحریکات اولیه با وجود اشتباهاتی که وجود داشت باز عمل تسکینی برقرار گردید ولی بعداً مقدار و طریقه بکار بردن دارو و شروع و طول مدت تأثیر آن بطور دقیق معلوم شد.

در جدول زیر مقادیر لازم کمبلن بر حسب کیلو گرم وزن - طرز استعمال -	طول مدت تأثیر - در حیوانات مختلف ارائه داده میشود:
نوع مقدار در هر طرز استعمال	حداکثر تأثیر
دام کیلو گرم وزن	بعد از تزریق
اسب ۱/۵ میلی گرم تزریق عضلانی	۱۵ دقیقه
گاو » » زیرجلدی	۳۵ »
-	» عضلانی
-	» ۰/۷۵
-	» ۰/۲۵-۰/۵
» از ۰/۷۵ میلی گرم ببالا	وریدی
-	خوک ۱ میلی گرم
-	گوسفند ۲
بز ۲۵ دقیقه	» ۳۰ » ۱
» ۹۰	» ۲۰ » ۲
» ۶۰	» ۳۰ » ۱/۵ سگ
-	» دهانی ۱۰ » ۱
» ۲	» » » ۲
بیشتر از ۴ ساعت	» عضلانی
گربه ۲۴	» ۱۰-۲۰ » ۱-۱/۵

علامت (—) در مواردی است که گزارش نشده است.
اغلب دیده شده است که یک ساعت پس از تزریق کمبلن دام کم و بیش دم خود را راست نگهداشت و سپس این حالت بتدریج از بین میرود.

علائم مشخص شروع تأثیر دارو

علام و مدت تأثیر دارو بر اساس مشخصات زیر پایه گذاری شده است:
خمارشدن چشمها - جلو آمدن پلاک سوم - جلو آمدن قضیب (در گاو نرو
اسپ و اسپ اخته) خشک شدن نوک بینی - کم شدن دفاع در موقع لمس گوش -
راست شدن دم در خوکها (پدیده پیچش دم).

چکونگی اثر دارو روی سلسه اعصاب

اثرات شکفت آور و پیچیده کمبلن مشخص داروهای مشتق از فنوتیازین است. نکته اساسی در مورد این دارو مسئله تأثیر آن در روی سیستم اعصاب مرکزی - مغز دوم - و مخصوصاً هیپوپotalamus میباشد.

اثر این دارو بعد از عبور از راههای مختلف عصبی و رسیدن به مخ - مخچه - مراکز انعکاسی و حیاتی آنها (سرمه - بلعیدن - استفراغ - ترش بzac وغیره) مراکز خودکار (تنفس - قلب - اعصاب تنفسی و کندکننده حرکات قلب و واژوموتورها) و مراکز تعادل بدن ظاهر میشود و بعلاوه مراکز پیشتری در هیپوپotalamus که تنظیم کننده سیستم عصبی بباتی است و اعمالی راما نند ترش عرق وغیره انجام میدهند نیز تحت تأثیر کمبلن قرار میگیرد. در هر حال یک حالت آرامش بدون استعمال داروی خواب آور وجود دارد.

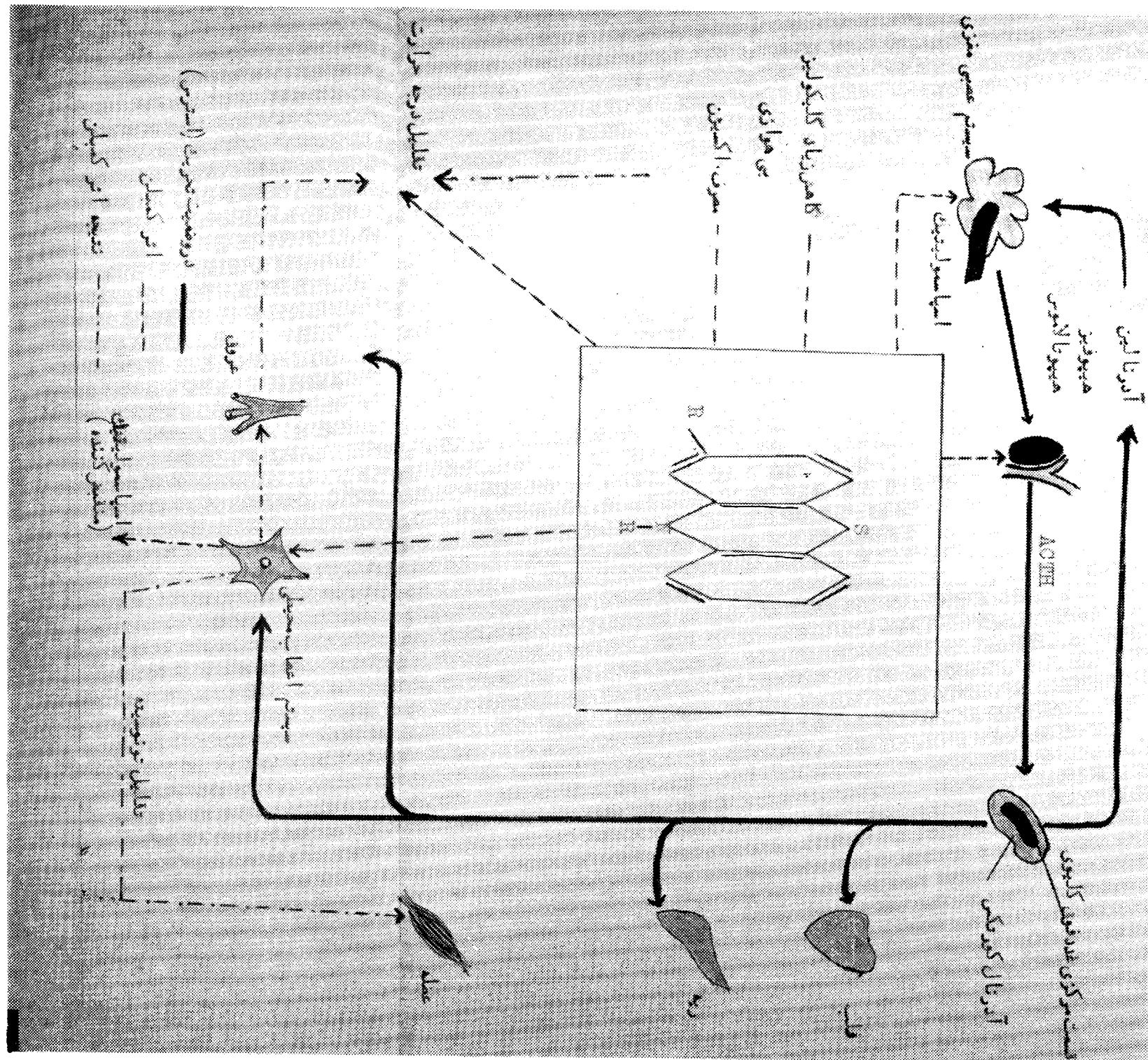
تجویز مقدار درمانی کمبلن در حیوانات قادر است تمام هیجانات و حرکات غیر مناسب را ازین ببرد بدون اینکه به هوش و حواس حیوان آسیبی وارد نماید بعلاوه همین مقدار سبب سقوط درجه حرارت و مصرف اکسیژن شده و از سیلان بzac جلوگیری نموده و باعث کندکردن حرکات و کم کردن فشار خون میگردد.

از طرف دیگر این دارو باعث تعادل سیستم اعصاب بباتی میگردد که بدون شک این سیستم دل مؤثری در مورد اتیولوژی و پاتولوژی بسیاری از امراض دارد. روی این اصل بسیاری از اعمال فیزیولوژیک بدن بوسیله این دستگاه تنظیم گشته بعلاوه هماهنگی اعمال حیاتی و همکاری دستگاههای مختلف بدن مانند عدد مترشحه داخلی و مایعات بدن را تنظیم میکنند.

سیستم اعصاب بباتی استرسها (تحریک و فشارهای خارجی) را میتواند بوسیله دستگاه تنظیم کننده خودموازن نداده و تحریکات غیراختصاصی و فیزیولوژیکی را از بین ببرد و در هر مورد تمام اعضاء تحت تأثیر قرار میگیرد و بالاخره حیوان آرام میشود.

درباره تئوری استرس که بوسیله *SeIye unshelm* بنیان گذاشته شده بحث کرده است و این مباحث در مقالات متعددی در انتشارات قدیم چاپ شده است. او ادعای میکند که کمبود وزن حیوانات در موقع حمل و نقل اصولاً بر اساس کشش و فشارهای فیزیولوژیکی و فیزیکی است که در نتیجه کاتابولیسم عمومی سلولی حاصل میشود و این مسئله بوسیله تست اوزینوفیل اندازه گیری است.

حکی در پرچم کنگ ایران که بله را نشان میدهد:

توضیح شکل ۹- حالت تحریک (stress) (خط سیاه)

در یک واکنش استرس که بوسیله یک محرک غیر اختصاصی تولید میشود آدرنالین بمقدار زیاد از کپسول فوق کلیوی آزاد میگردد. آدرنالین دارای اثر کرونتروپیک- اینوتروپیک و تنوتروپیک مثبت در روی قلب است . بعلاوه آدرنالین گلیکوژن کبدی را موبی لیزه (متحرک) کرده اکسیداسیون نسوج را بالا میبرد و در همین موقع کورتکس سورنال از طریق هیپوفیز بفعالیت در میآید که این موضوع خود بخود بطور ثانوی در اثر عمل آدرنالین از طریق سیستم اعصاب مرکزی ایجاد میشود.

۱۰- تأثیر کمبلن (خط چین)

تأثیر مرکزی کمبلن و عمل آن روی هیپوتalamوس و سیستم اعصاب نباتی در زنجیر استرس دخالت مینماید و بدین ترتیب از فعالیت آدرنالین کاسته شده بعلاوه اثر انقباضی عروق را نیز خنثی مینماید. متابولیسم و درجه حرارت را پس این آورده و بطور کلی تمام تحریکات مرکزی و محیطی را نیز از بین میبرد.

۱۱- نتیجه تأثیر کمبلن (خط و نقطه)

بطوریکه در اشکال ۱ و ۲ مشاهده میشود خط سیاه نشان دهنده استرس و تحریک و خط چین مشخص قطع استرس و خنثی کننده آن بوده و پس از واژود یلاتاسیون (انیساط عروق) و خنثی شدن آدرنالین حالت تعادل در دام بوجود میآید که بوسیله خط و نقطه نشان داده شده است.

مقدار و اثر دارو در بدن

نشان دادن ارتباط بین مقدار و اثر یک داروی آرام بخش بطور تجربی مشکل است چون مقدار دارو نسبت به بزرگ و کوچکی حیوان فرق دارد. تمام اعضاء نسبت به محرکها (داروها) بطور کلی عکس العمل نشان میدهند حتی اگر یک عمل اختصاصی روی یک عضو یا گروهی از اعضاء باشد باز اعضای دیگر تحت تأثیر قرار میگیرند چون مقدار زیاد و استعمال مداوم دارو بندت در دامپزشکی لازم میگردد بنابراین یک فاصله محدودی بین اثر کافی دارو و اثر زیاد آن وجود دارد و این فاصله در مورد داروهای

آرام بخش بسیار ناچیز است.

در بکار بردن کمبلن انتخاب یک مقدار صحیح توصیه شده است که با تجویز آن مقدار نتیجه آرام بخش حاصل شود. با در نظر گرفتن این نکات دارو را بدون خطرات زیاد و سمیت کم با نتیجه خوب میتوان بکار برد. اثر دارو مربوط به مقدار جذب آن بوده و نتیجه آرام بخش آن تا حدود زیادی مربوط بسرعت تزریق آن است در تزریق آرام داخل وریدی اثر و دوام آن بیشتر از همان مقدار داروئی است که با سرعت تزریق شود.

وقتی مقدار انتخابی و نحوه اجرا در مورد این دارو موثر و مفید واقع میشود که سن-مزاج - تغذیه و حالت عمومی مریض مورد توجه قرار گیرد. اگر این نکات مورد دقت قرار گیرد امکان استفاده از دارو بیشتر میشود. در جراحیهای بزرگ مثل اخته که عمل روی حیوان ایستاده صورت میگیرد با استعمال مناسب کمبلن عمل با راحتی کامل انجام میگیرد. در این مورد بطور عادی مقدار دارو و طریقه استعمال همانست که بعداً گفته خواهد شد. با مصرف این داروی آرام بخش در حیوانات اغلب دامپزشکان اطمینان بیشتری با این دارو پیدا کرده و میتوانند داروی مناسبی را برای بیهوشی انتخاب کنند معهداً در مواقعي که قلب و ریهها و کبد بد کار میکنند باید در استعمال آن احتیاط زیادی بعمل آورد. در حالتهایی که مقدار دارو زیاد باشد توصیه میشود که کافین نوروآدرنالین بعنوان آنتی تودمصرف گردد. اما موادی که برای گردش خون محرک است (آدرنالین) نباید مصرف گردد و در صورت لزوم چنانچه بیمار ناراحت باشدار و یتامین ث استفاده شود. در آزمایشات متعددی از کورامین نیز بهمین منظور استفاده شده است.

تأثیر دارو در بدن

اثرات این دارو در بدن از مجموع نوشتاهای Johannes خلاصه شده است که بعداً بوسیله خود او روی حیوانات تجربه و تکمیل گردیده و این موضوع تقریباً در تمام دامها صدق میکند. درجه آرامش بخش دارود روهله اول بمقدار داروی مصرف شده بستگی دارد معهداً در این مورد اختلافات فردی وجود دارد در شدت اثرات دارو بطوریکه شرح داده این بین مقادیر ذکر شده